

[Arbejdsministeren]

De væsentlige sikkerheds- og sundhedskrav i forslaget omfatter krav til konstruktion af de personlige værnemidler, herunder om ergonomiske forhold, værnemidlernes effektivitet og uskadelighed og komfort. Herudover fastsættes krav om vedligeholdelse og om udarbejdelse af brugsanvisninger.

De af direktivforslaget omfattede personlige værnemidler til beskyttelse af arbejdstagere er i forvejen reguleret ved danske arbejdsmiljøbestemmelser, og forslaget sikkerheds- og sundhedskrav svarer til niveauet i de nugældende danske regler. Der findes ikke gældende danske regler for personlige værnemidler til privat brug.

Der forudsættes udarbejdet en lang række harmoniserede standarder. Kommissionen forudsætter, at de nødvendige standarder kan færdiggøres inden den 31. december 1992. De mandater, som er nødvendige, for at de europæiske standardiseringsorganisationer kan udarbejde harmoniserede standarder, udarbejdes af Kommissionen i samarbejde med medlemslandene i det stående udvalg i direktiv 83/189/EØF på grundlag af direktivets sikkerheds- og sundhedskrav. For vedtagelse af standarder gælder en flertalsbeslutningsprocedure.

Direktivforslaget bygger på 2 ordninger. For personlige værnemidler, der sikrer mod farer, der kan medføre døden, hvis værnemidlet svigter, skal der udstedes en EF-verifikation af et godkendt kontrolorgan. For alle andre værnemidler skal fabrikanten udstede en EF-overensstemmelseserklæring (fabrikanterklæring).

Kommissionens begrundelse for fabrikanterklæringsordningen er fællesskabslovgivningen om produktansvar, Rådsktiv 85/374/EØF, der trådte i kraft den 30. juli 1988. Efter dette direktiv pålægges der producenten af industrielt fremstillet løse et objektivt ansvar for skade forårsaget af et defekt produkt.

Fabrikanten afskæres dog ikke fra muligheden for at få produktet certificeret af et særligt afprøvningsorgan, men dette giver ikke fabrikanten større rettigheder i forhold til direktivet.

Direktivforslaget indeholder i overensstemmelse med den nye metode en beskyttelsesklause, hvorefter medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at forbyde markedsføring af personlige værnemidler, som frembyder risiko for menneskers, husdyrs eller genstandes sikkerhed, selv om produktet opfyl-

der direktivets bestemmelser. Kommissionen og de øvrige medlemslande skal straks underrettes. Såfremt det mangelfulde produkt skyldes mangel i en standard, vil Kommissionen træffe foranstaltninger til en ændring heri efter samme procedure, som gælder for udarbejdelse af en harmoniseret standard.

Efter direktivforslaget kan medlemsstaterne fortsat – under hensyntagen til EØF-traktaten – fastsætte nationale bestemmelser om betingelserne for anvendelse af de pågældende personlige værnemidler, der er omfattet af direktivet, for at beskytte arbejdstagerne og forbrugerne, forudsat at dette ikke indebærer ændringer i de fastsatte konstruktionskrav.

Gennemførelse af direktivet medfører ingen ændringer i Arbejdstilsynets nuværende kontrolmuligheder.

Redegørelse af 23/11 88 til Folketinget vedrørende forslag til Rådets direktiver om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand, energi og transport samt telekommunikation. KOM(88) 376, 377 og 378, endelige udgaver. (EF-redegørelse nr. EF 2).

Finansministeren (Palle Simonsen):

I. Indledning

De to forslag er bygget op dels som et direktiv for tre af de fra bygge- og anlægskonstruktivet og direktivet om offentlige indkøb hidtil undtagne sektorer, drikkevand, energi og transport, og dels et direktiv, som omfatter telekommunikation, der ligeledes har været undtaget. Direktivet om telekommunikation henviser på en række områder til det førstnævnte direktiv, men indeholder særregler, der skal gælde for telekommunikationsområdet.

Hidtil har de gældende regler, som omfatter bygge- og anlægskontrakter på mere end 1 mio. ECU, ikke været gældende for de omtalte sektorer, bortset fra bygge- og anlægskontrakter inden for P&T's områder og for vandrensningsanlæg.

Efter gældende direktiver har de nævnte områder generelt været undtaget også fra reglerne for offentlige indkøb. Disse regler omfatter indkøb på mere end 200.000 ECU.

Formålet med direktiverne er at sikre åbent udbud af såvel bygge- og anlægskontrakter som kontrakter om indkøb af varer og pro-

[Finansministeren]

grammel og at sikre fri konkurrence mellem tilbudsgivere fra alle EF-lande.

II. Forslagenes indhold

Forslagene er udarbejdet med hjemmel i EØF-traktatens artikel 100 A.

Forslagene bygger i hovedtræk på de principper, som har været gældende for offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige indkøbskontrakter med de ændringer, der for byggeanlægskontrakter er fastlagt fælles holdning til i Rådet i november 1988, og som for indkøb blev vedtaget i marts 1988. Direktivforslagene omfatter både bygge- og anlægskontrakter og indkøbskontrakter, for så vidt værdien er over henholdsvis 5 mio. ECU og 200.000 ECU, svarende til henholdsvis ca. 40 mio. kr. og ca. 1,5 mio. kr.

Efter direktivforslagene skal sådanne kontrakter udbydes ved bekendtgørelse i EF-tiden, således at tilbudsgivere kan blive bekendt med de forestående muligheder for at komme i betragtning, når kontrakter skal indgås, ligesom i det forslag om offentlige bygge- og anlægsarbejder, hvor der fastlagdes fælles holdninger i november 1988.

Forslagene indebærer, at både egentlige offentlige myndigheder og andre, hvem offentlige opgaver er overladt, f.eks. på koncessionsvilkår, skal følge reglerne i forbindelse med udbud. Der gælder dog undtagelser for varer, som indkøbes med henblik på videresalg i fri konkurrence.

Når der i forbindelse med udbud anvendes tekniske standarder, skal der ifølge forslagene anvendes harmoniserede europæiske standarder eller normer, efterhånden som disse vedtages. Dette krav tilsigter at fjerne tekniske handelshindringer.

Forslagene indeholder regler om, at endelig udvælgelse af en kontrahent skal ske på et objektivt grundlag, enten alene på basis af pris eller på basis af pris og andre kriterier, som i så fald skal fremgå af udbudsmaterialet. Der er dog i direktiverne åbnet mulighed for, at tilbud kan afvises, såfremt mere end halvdelen af den tilbudte pris udgør varer eller tjenesteydelser med oprindelse uden for Fællesskabet.

Det særlige direktiv om telekommunikation indeholder som nævnt en række ændringer i forhold til direktivet om de øvrige sektorer. Disse ændringer er dels begrundet i telekom-

munikationssektorens særlige struktur, dels i behovet for særlige regler om sektorens krav til standarder. Endelig gælder der en overgangsordning for sektorens indkøb, som også omfatter programmet, idet direktivforslaget kun omfatter mindst 70 pct. af indkøbene i 1990 og 1991 og først fra 1992 alle indkøb.

Gennemførelse af direktiverne vil ikke medføre ændringer i Monopoltilsynets nuværende kontrolmuligheder i henhold til licitationsloven.

Redegørelse af 23/11 88 til Folketinget vedrørende forslag til Rådets direktiv om retsbeskyttelse af bioteknologiske opfindelser. KOM(88) 496. (EF-redegørelse nr. EF 3).

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Forslaget fastsætter nogle principper vedrørende patenterbarhed af levende materiale som sådant, anvendelse af en deponeringsordning for mikroorganismer i stedet for skriftlige beskrivelser, omvendning af bevisbyrden, når patentbeskyttet, selvreproducerende materiale er udleveret, og ikke-eksklusiv afhængighedslicens på plantesorter.

Den vigtigste bestemmelse findes i artikel 2, hvor det slås fast, at levende materiale i princippet kan patenteres. Den omstændighed, at et produkt består af eller indeholder levende materiale, er ikke tilstrækkelig begrundelse for at udelukke det fra patentbeskyttelse.

Bestemmelserne i patentlovgivningerne (jf. patentloven § 1, stk. 4, nr. 1), der reelt udelukker mennesker fra patentering, berøres ikke af direktivet.

Mikroorganismer samt plante- og dyremateriale, der ikke er en sort eller race, kan patenteres. En plantesort, herunder opformeringsmateriale, der kan plantenyhedsbeskyttes, kan ikke patentbeskyttes.

Et stof af naturlig oprindelse kan i nogle tilfælde patenteres, f.eks. hvis opfindelsen består i at påvise stoffet, isolere det fra sine omgivelser i ren form og anvende det isolerede stof til et nyttigt formål.

Der skal være bedre mulighed for at beskytte bioteknologiske fremgangsmåder. Den vigtigste bestemmelse herom findes i artikel 4, der bl.a. siger, at fremgangsmåder til fremstilling af plantesorter og dyreracer kan patenteres. Dette gælder, uanset om plantesorter og dyreracer i sig selv er udelukket fra patent.